

vanlige daglige Indtægt, men ved Siden heraf maa det vel erindres, at Betalingen ikke har samme Værdi for Alle, og at der navnlig nu paa Landet er og mere og mere bliver bosat en stor Del Mennesker, som ikke ernære sig ved Landbrug, saasom Haandværkere, Fabrikanter, Handlende m. fl., og disse kunne ingenlunde være tjente med for almindelig Dagleierbetaling enten selv at udføre eller lade deres Folk udføre Snekastningsarbejde. — Naar en Fabrikants eller en Haandværkers Folk tages til Snekastning, maa Arbeidet hjemme staa stille; det er et Tab for den Paagældende, men et Tab, han maa finde sig i i det Offentliges Interesse, og hvorom Intet er at sige, saalænge der ikke paalægges ham en større Del af Arbeidet, end det efter en retfærdig Fordeling tilkommer ham, men saasnart man gaar udenfor en saadan Fordeling, blot henstyvende sig under den bestedne Betaling, der bliver erlagt for Arbeidet, saa er det klart, at Fabrikanten og Haandværkeren bliver forurettet, fordi hans Arbeidskraft staa ham i en langt højere Værdi end det Beløb, der bliver ham godtgjort for at undvære den, og det er i det Hele taget klart, at Enhver, som ikke netop anser sig fyldestgjort ved den fastsatte Betaling, bliver forurettet, naar der paalægges ham yderligere Snekastningsarbejde, end der efter Forholdets Natur og en retfærdig Fordeling tilkommer ham; Forurettelsen bliver kun noget mindre, end naar slet ingen Betaling var ydet.

Seem et godt Exempel paa, hvorledes det her bekæmpede Princip vil være ubilligt ogsaa ligeoverfor Saadanne, som kun have deres personlige Arbeidskraft at yde, kan nævnes den Stilling, hvori Folkehøiskoler, Navigationskoler og lignende Anstalter efter Forslaget ville komme. Man tænke sig i et mindre Sogn en Folkehøiskole med 50 à 100 Elever; disse kunne maaske komme til at udføre Halvdelen af Snekastningsarbejdet i Sognet, og ville i hvert Fald komme til at møde til Snekastning paa mange Dage af den til deres Uddannelse knapt tilmaalte Tid, og det

vil kun være dem en tarvelig Trøst derved at tjene 2 eller 3 Mark om Dagen.

Foruden at det efter det Foranførte saaledes vistnok maa indrømmes, at det Uretfærdige i Arbejdets Fordeling efter Hoveder langt fra i sin Almindelighed hebes derved, at Arbejdet betales, maa det endvidere bemærkes, at der ogsaa er Udstilligt at indvende mod Betalingsprincippet i og for sig. Der maa saaledes næres Frygt for, enten at Arbejdet vil blive meget dyrt, eller at det ikke vil blive udført paa behørig Maade. Snekastningsarbejdets Natur fordrer nemlig, at der maa tilsiges rigeligt Mandskab, for at man kan være sikker paa, at Arbejdet foretages med tilbørlig Hurtighed og flere Steder paa een Gang, men Følgen heraf bliver da den, at der i Reglen ikke er en fuld Dags Arbejde for de Tilfagte, hvilket igjen foranlediger, at Arbejdet, naar det skal betales, bliver forholdsvis kostbart, og Fristelsen til at gaa den modsatte Vej, at knibe paa Mandskabet, ligger da nær, men saa bliver paa den anden Side Følgen den, at Arbejdet ikke paabegyndes og fremmes, som det bør.

En Betænkethed, der er kommen til Orde, ikke alene i Udvalget, men ogsaa i mange af de over Lovforslaget fra de lokale Autoriteter indhentedede Erklæringer, er den, at Betalingsystemet, foruden at give Sogneraadene et betydeligt forøget Arbejde, vil berede forskellige Vanstueligheder med Hensyn til Affattelsen af de kommunale Overslag, idet det vil være umuligt forud at vide, hvilket Beløb der vil medgaa til Snekastning, hvortil kommer, at der til disse Udgifters Udredelse altid vil udfordres en stor Kassebeholdning; og som et Exempel paa, hvormegen Vægt man maa tillægge disse Indvendinger, skal Udvalget tillade sig at anføre, at i en Udvalget uopfordret tilstillet Skrivelse fra en af de større Landkommuner i det nordlige Sjælland er det ophyst, at bemeldte Kommune i forrige Aar har præsteret over 13,000 Snekastningsdage, der ville repræsentere en Udtælling af 6 à 7,000 Rd

Hovedindvendingen mod Betalingsystemet maa imidlertid hentes fra de gjældende Regler om den kommunale Bestatning, en Ind-